

‘นักวิชาการ’อัด ‘สมัคร’โกหก วิตกชำระ6ตุลาฯเป็นเครื่องมือทางการเมือง

“นักวิชาการ”จัดงานสัมมนาเหตุการณ์14 ตุลาฯ 2516 - 6 ตุลา2519 อัด “สมัคร”โกหก หวั่นรื้อฟื้นประวัติศาสตร์เหตุการณ์6ตุลาฯเป็นเพียงยุทธศาสตร์ ที่รองรับการต่อสู้ทางการเมือง

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โครงการตลาดวิชา มหาวิทยาลัยชาวบ้าน โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ได้จัดเสวนา “จาก 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519 และ พฤษภาคม เลือดประวัติศาสตร์บาดแผลกับบท(ไม่)เรียน” ของเรา” ซึ่งได้รับความสนใจจาก อาจารย์ นักศึกษา และประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ รวมถึงสื่อมวลชนต่างประเทศให้ความสนใจเข้าร่วมรับฟังเป็นจำนวนมาก

โดยมีดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ อดีตอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า สิ่งที่เรารับรู้ก็คือว่า การพยายามทำให้ประวัติศาสตร์ซึ่งควรจะเป็นบทเรียนของบ้านเมืองของเรา เป็นสิ่งซึ่งถูกทำให้กลายเป็นเรื่องไร้สาระ สิ่งที่เราได้ทำอยู่ตลอดเวลา ผู้ปกครองได้แสดงความเห็น คือการทำให้เรื่องประวัติศาสตร์ไม่น่าสนใจดีที่สุดคือให้ลืมเสีย สิ่งที่เรากำลังเผชิญอยู่คือการเมืองภาครัฐที่ทำให้เราลืมมากกว่าทำให้เราจำ นี่คือการสงครามทางความคิดที่เกิดขึ้นในสังคมของเรา ถ้าเราไม่สามารถตกลงอะไรกับอดีตของเราได้ ตนเชื่อว่า ปัจจุบันไม่ดีอย่างที่เราเป็นและอนาคตก็คงไม่สดใส

ดร.ชาญวิทย์ กล่าวว่า ทางสมาคมจดหมายเหตุสยามพยายามรวบรวมเอกสารหลักฐานที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นรายชื่อผู้เสียชีวิต ขณะนี้มี 30 รายชื่อพร้อมทั้งรูปภาพประกอบ ภาพนักศึกษาถูกแขวนคอ และถูกตอกลิ้ม ซึ่งหลักฐานเหล่านี้ ก็ไม่ได้ชี้ให้เห็นว่ามีคนตายแค่คนเดียวอย่างที่นายสมัครระบุ

นอกจากนี้ นิโคลัส เบนเนท นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนชาวต่างประเทศได้บันทึกไว้ว่า เหตุการณ์ 6 ตุลาฯ มีคนตาย 300 คน และอีก 11,000 คน ถูกจับข้อหาเป็นภัยกับสังคม ซึ่งเนื้อหาดีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

ด้านดร.ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวปาฐกถาว่า “เรื่องประวัติศาสตร์บาดแผลกับบท(ไม่)เรียน” ว่า คนไทยเป็นคนที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์สูงยิ่ง แต่ทำไมถึงมีบางคนจำประวัติศาสตร์บางเรื่องบางตอนในอดีตของตนเองไม่ได้ หรือจำได้อย่างเบลอๆ หรืออาจเรียกว่าอย่างบิดเบี้ยวไปได้ อย่างการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนระดับนานาชาติ ของฯ

พณฯ นายกของสยามไทยว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา มีคนเคราะห์ร้ายตายไปเพียงคนเดียวเท่านั้น (สมควรให้สัมภาษณ์ชี้แจง)

นอกจากนี้ยังกล่าวถึงนักศึกษาที่ถูกจับไปราว 3,000 คน ต่อสำนักข่าว(อัลจาซีรา)นั้นว่า เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกทำร้าย เป็นแนวประวัติศาสตร์ที่มองโลกในแง่ดีอย่างไม่น่าเชื่อ แต่ลึกลงไปการหลงลืมในเหตุการณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประวัติศาสตร์การเมืองสมัยใหม่นั้น

การเคลื่อนไหวปฏิวัติวันที่ 14 ตุลาคม 2516 และการปราบปรามการชุมนุมของนักศึกษาอย่างนองเลือดในวันที่ 6 ตุลาคม 2519 หรือที่เรียกรวมว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 นั้น บอกหรือแสดงให้เห็นอะไรบ้าง ประการแรกคือ หากผู้นำการเมืองและสังคมจนถึงปัจจุบันยังไม่เข้าใจถึงผลกระทบและเจตนารมณ์ของการลุกขึ้นประท้วงในเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 ก็แสดงว่าระบบและสถาบันการเมืองอันรวมถึงบุคลากรทางการเมืองของเราด้วย มีสายตาสั้น และบิดเบือนอย่างยิ่ง จึงไม่น่าแปลกใจที่การกระทำ และการปฏิวัติทางการเมืองในระบอบที่เรียกว่าประชาธิปไตยแบบไทยที่สืบทอดกันมานี้ ถึงเต็มไปด้วยความไร้สาระ และไร้ซึ่งจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงอย่างยิ่ง

ส่วน กรณี 14 ตุลาคม 2516 แม้ไม่ใช่การปฏิวัติ แต่ผลจากการเคลื่อนไหวอันใหญ่โตที่มีประชาชนทุกคนขึ้นทูลเกล้าฯขอความร่วมมืออย่างกว้างขวางมากที่สุด ได้ส่งผลที่เทียบเท่ากับการปฏิวัติผลักดันระบบชีวิตการเมืองไทย ให้เข้าสู่ช่วงการเปลี่ยนแปลงสำคัญอีกครั้งหนึ่ง เจกเช่นที่ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน 2475 เป้าหมายอันสำคัญยิ่งในการลุกฮือขึ้นประท้วงและนำไปสู่การโค่นล้มรัฐบาลเผด็จการถนอม ประภาส ก็คือระบบราชการที่นำไปสู่การสร้างอภิสิทธิชนและการคอร์รัปชันอย่างเป็นระบบ

ดร.ธเนศ กล่าวว่า สามทศวรรษที่ผ่านมา รัฐและสังคมไม่ได้ดำเนินการคลี่คลายปมปัญหาของความขัดแย้งเหล่านั้นอย่างที่เป็น ควรจะเป็น กล่าวคือการทำให้อุบัติการณ์เดือนตุลาเป็นเรื่องราวที่สังคมและผู้คนส่วนใหญ่รับรู้ทั้งความหมายและเหตุการณ์อย่างที่เป็นจริงเหมือนกัน ไม่ใช่ยังเป็นเรื่องราวส่วนตัว หรือเป็นความทรงจำของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแน่นอนย่อมเป็นความทรงจำที่ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะหากผู้กระทำยังเป็นฝ่ายกุมอำนาจรัฐอยู่ ในขณะที่ฝ่ายผู้ที่เคยเป็นเหยื่อก็ังอยู่ในฐานะของผู้ไร้อำนาจและความชอบธรรม ในการพูดถึงความจริง หากเป็นเช่นนั้น เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 ก็ยังไม่

อาจเป็นประวัติศาสตร์ได้ และก็ยังเป็นแค่ตำนานเรื่องเล่าแบบมุขปาฐะที่คนเล่าคือคนสร้างความจริง ไม่ใช่เหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นมาแล้วจริงๆ

ดร.ธเนศ กล่าวอีกว่า ประเด็นที่คาใจและข้องใจคนที่รับรู้ประวัติศาสตร์เดือนตุลา ไม่ว่าจะโดยรูปแบบอะไรก็ตาม คือปัญหาว่า เมื่อไรความจริงของเหตุการณ์เดือนตุลาทั้ง 14 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519 จะปรากฏออกมาชัดเจน และเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับรู้เก็บบทเรียนกันอย่างจริงจังต่อไปได้ พูดได้ว่า นี่คือนโยบายของระบบการเมืองไทยด้วย ที่ไม่อาจเก็บรับและศึกษาบทเรียนจากความผิดพลาด ในอดีตของตนเองได้ ความจริง ความยุติธรรม และความเป็นธรรมจึงเป็นสิ่งที่หายาก เหมือนความหาเข็มในมหาสมุทร เมื่อเป็นเช่นนี้กระบวนการสร้างและทำให้ประวัติศาสตร์ที่เป็นของประชาชน ผู้เสียเปรียบให้ปรากฏเป็นจริงขึ้นมาก็ยังเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

นางสาวกนกรัตน์ เลิศชูสกุล อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ที่กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปลี่ยนผ่านของอดีตฝ่ายซ้ายในการเมืองปัจจุบัน” ที่มหาวิทยาลัย LSE ประเทศอังกฤษกล่าว ปาฐกถาในหัวข้อเรื่อง “6 ตุลา-บท (ที่ไม่) เรียนของสังคมไทย” ว่า คงปฏิเสธไม่ได้ว่า สังคมไทยและคนที่ไม่ได้ร่วมสมัย 6 ตุลาคม 2519 เติบโต และเรียนรู้ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 แบบขาดๆ เกินๆ เมื่อเริ่มเรียนรู้ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 ของเขตความเข้าใจที่คนส่วนใหญ่จะไปได้ถึง คือ ภาพการต่อสู้ระหว่างนักศึกษาก้าวหน้าและฝ่ายซ้าย ผู้รักประชาธิปไตย กับการใช้อำนาจและความรุนแรงของฝ่ายรัฐและฝ่ายขวา มันเป็นภาพการต่อสู้ของนักศึกษาประชาชนผู้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นเลี้ยวเดียวของการเข้าใจ 6 ตุลาคม 2519 ที่แท้จริง แล้วเมื่อเงื่อนไขทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไป ตัวแสดงต่างๆ ที่เคยอยู่ในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เปลี่ยนบทบาท และโฉมหน้าไปแล้ว สังคมและการเมืองต่างก็ซับซ้อนขึ้น การเข้าใจ 6 ตุลาคม 2519 ยิ่งเป็นเรื่องยากมากสำหรับ สังคมโดยรวมและคนรุ่นต่อมา

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวว่า นอกจากพุ่มพวงถึงความยากและซับซ้อนของกระบวนการสร้างบทเรียน 6 ตุลาให้กับสังคมแล้ว สิ่งที่ตนพยายามจะทำ ในเวลาสั้นๆ ที่เหลือ คือ การพยายามตอบคำถามที่ว่า ทำไมประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 จึงกลายเป็นบท (ที่ไม่) เรียนของสังคมไทย ฝ่ายปรากฏการณ์วิวาทะระหว่าง คุณสมัครกับแรงต้าน และความไม่พอใจที่มีต่อสิ่งที่คุณสมัครพูด คำตอบเบื้องต้นต่อคำถามหลักนี้ มี สาม เรื่องใหญ่ๆ ที่โยงกันอยู่คือ ประเด็นที่หนึ่ง การสังคายนาประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 เป็นเรื่องยากมาก ทั้งในแง่การกระบวนการเขียนประวัติศาสตร์ ซึ่งขาดกระบวนการ

ค้นหาและและค่าความกล้าในการพูดถึงความจริงของ 6 ตุลาคม2519 ที่มากไปกว่าความรุนแรงและจำนวนตัวเลขคนตาย และในแง่ของกระบวนการต่อสู้เชิงอำนาจในการสร้างการรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ภาคประชาชนของไทย ประเด็นที่สอง ในเงื่อนไขการเมืองปัจจุบัน ทำให้สังคมยากที่จะเชื่อมโยง ประวัติศาสตร์ที่ไม่ชัดเจน กับบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้มีส่วนร่วมและบทบาทใน เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ประเด็นที่สาม การใช้วิวาทะทางประวัติศาสตร์ในฐานะเครื่องมือทางการเมือง

นางสาวกนกรัตน์ ระบุว่า เราต้องยอมรับความจริงว่า การเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ของคนตัวเล็กตัวน้อยของสังคมไทย เป็นเรื่องใหม่มาก เราไม่ได้กำลังพูดถึงการเรียนการศึกษาในระบบ โรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการเขียน การเข้าถึง และการผลักดันประวัติศาสตร์เข้าสู่การรับรู้ของผู้คน ที่ผ่านมาการเขียน เนื้อหา และช่องทางในการผลักดันการรับรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ถูกผูกขาดโดยชนชั้นนำ ไม่ว่าจะเป็น เจ้าขุนมูลนาย นักการเมือง หรือ ผู้มีอิทธิพลทางธุรกิจ

เพราะการเขียนประวัติศาสตร์ภาคประชาชน คือ กระบวนการต่อสู้ทางการเมืองอย่างหนึ่ง ประวัติศาสตร์ทั้งโลกถูกเขียนถูกครอบโดยชนชั้นนำ และอำนาจในการสร้างประวัติศาสตร์ของชนชั้นนำ เพื่อกดทับความจริงในสังคม การให้ได้มาซึ่งประวัติศาสตร์ภาคประชาชนนั้น ซึ่งสำหรับสังคมไทยเรายังอยู่ในระยะเริ่มต้น เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องที่เข้าใจไม่ได้ว่า ทำไมการเขียนประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 จึงยังอยู่ในระยะตั้งไข่

“สำคัญไม่แพ้กัน นอกจากความกล้าหาญในการลุกขึ้นมาแย้งความไม่จริงของสิ่งที่คุณสมัครพูดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ว่าด้วยตัวและความรุนแรงแล้ว ความกล้าในการ้าปากพูดถึงประวัติศาสตร์ของตนเองของอดีตนิสิตนักศึกษาในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม2519ให้ไปไกลกว่าเรื่องของคนตายและความรุนแรงที่ถูกกระทำโดยรัฐ “นางสาวกนกรัตน์ ระบุ

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวอีกว่า เราต้องยอมรับการเสียที่ว่า 6 ตุลา คือ การต่อสู้เชิงอุดมการณ์ทางการเมือง ไม่ว่าใครจะยอมรับหรือไม่ว่า ตนเองเคย เรียนรู้ เคยเชื่อ และมีปฏิบัติการทางการเมืองผ่านอุดมการณ์แบบ ขวา ซ้าย แต่นั่นคือสิ่งที่เคยเกิดขึ้น กับพวกเขา หลังการปราบปราม ทุกฝ่ายต่างเต็มไปด้วยบาดแผล การกลับมาอีกครั้งในสังคมที่ไม่มีความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางอุดมการณ์ทางการเมือง ทำให้ทุกฝ่ายไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้ ไม่ใช่เฉพาะอดีตฝ่ายซ้าย แม้แต่ฝ่ายขวา อย่างคุณสมัครเอง พยายามหลีกเลี่ยงและสร้างตัวตนใหม่ ความชอบธรรมใหม่ๆทางการเมือง เพื่อเจือ

จาก ภาพประวัติศาสตร์ในอดีตเขา การจะจ้างปากให้คนเล่านี้พูดถึงความจริง เป็นเรื่องที่แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย

อดีตนักศึกษา เองก็ต้องเผชิญกับความอิหฺลัทธิเหลือในการพูดถึงตนตนของพวกเขาเองในอดีต เพราะในสังคมแบบนี้มีพื้นที่ให้กับพวกเขาน้อยมาก ความไม่แน่ใจต่อ การยอมรับที่สังคมมีต่อ ประวัติศาสตร์ของพวกเขา ทำให้พวกเขาเองลดทอนความจริงทางประวัติศาสตร์ที่พวกเขาพยายามจะสร้าง

นักวิชาการผู้นี้ ยังได้พูดอีกว่า การพูดถึงประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม2519 ถูกทำให้กลายเป็นเรื่องของการต่อสู้ของนักศึกษาผู้บริสุทธิ์ ซึ่งต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในสังคม กับการใช้ความรุนแรงของรัฐ และฝ่ายอนุรักษ์นิยม การพูดถึงประวัติศาสตร์ ไม่เคยไปไกล กว่า ใครทำอะไรที่ไหน จำนวนคนตาย รูปแบบการใช้ความรุนแรงของรัฐ แต่คำถามว่าจริงๆอะไรที่นำมาสู่การก่อตัวของ 6 ตุลาคม2519

แน่นอนว่า มีอาจารย์ และนักวิชาการหลายคนพยายามเขียนงานวิเคราะห์ที่มีพลังต่อ เหตุการณ์ 6 ตุลาคม2519 แต่ที่ไม่ใช่เรื่องของงานวิชาการแต่เรากำลังพูดถึงกระบวนการเขียนและการรับรู้ทางประวัติศาสตร์ ที่ต้องสร้างขึ้นโดย การมีส่วนร่วมของคนมากมายในสังคม

“ ประสพการณ์ส่วนตัวของดิฉันในการทำงานวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนผ่านของอดีตฝ่ายซ้ายในการเมือง ปัจจุบัน ดิฉัน เจอ ปัญหามากมายในการเชื่อเชิญให้อดีตนักศึกษาฝ่ายซ้าย ถ่ายทอดเรื่องราวจริงๆ ของพวกเขา ก็เกือบทุกคนที่ดิฉันคุยด้วย ต้องเริ่มต้นจากการประเมินท่าทีของดิฉันว่าเป็นใคร มาจากไหน ยอมรับเค้าได้หรือเปล่า ดิฉันต้องสร้างความไว้วางใจจากคนเหล่านี้ ก่อนที่เค้าจะยอมเล่าเรื่องราวของพวกเขา แต่เมื่อเครื่องติดแล้ว ทุกคนมีเรื่องราวที่น่าสนใจ ที่หาอ่านไม่ได้ในหนังสือ ประวัติศาสตร์ที่ไหน แต่นั่นสะท้อนอะไร มันสะท้อน ว่าเรื่องราวก่อน 6 ตุลา เหตุการณ์ 6 ตุลา และผลกระทบของ 6 ตุลาคม2519 ยังคงเป็นเรื่องปิดที่พูดคุยกันในเฉพาะกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆ” ดิฉันว่าเราต้องเลิกพูดกันได้แล้วว่า ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม2519 เป็นประวัติศาสตร์ที่ยังไม่ลงตัว เราต้องเลิกโทษนักศึกษา เด็กรุ่นใหม่เสียที ถึงประเด็น 16 ตุลาคม2519 ใครจะไปรู้ ใครจะไปเข้าใจในเมื่อจริงๆ ไม่มีอะไรให้เค้าเข้าใจ ไม่อยากจะพูดว่าแม้แต่ตัวดิฉันเอง ถ้าไม่ได้มาทำงานเรื่องนี้ สนใจเรื่องนี้ นั่งได้ อ่านงานเรื่อง 6 ตุลาซึ่งมีอยู่กระจุกกระจาย ก็ ยากที่จะเข้าใจว่า ความจริงคืออะไร”นางสาวกนกรัตน์ กล่าว

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวว่า ที่เป็นปัญหา และที่มาของการทำให้ประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 ไม่เป็นบทเรียนสังคมไทยคือ กระบวนการเขียนประวัติศาสตร์มันจะมีปัญหาในตัวมันเองแล้ว ในเงื่อนไขการเมืองปัจจุบัน ที่อดีตตัวแสดงในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ได้เปลี่ยนแปลงสถานะภาพ บทบาททางการเมือง ไปแล้ว ทำให้เป็นเรื่องยากที่สังคมจะเชื่อมโยงและเข้าใจ และยอมรับที่จะเรียนรู้ บทเรียน 6 ตุลาคม 2519 ภายใต้เงื่อนไขและกระแสที่โลกทั้งโลกถูกบังคับให้เชื่อและยอมรับเสรีนิยม ประชาธิปไตยหรือประชาธิปไตยแบบเลือกตั้ง อดีตฝ่ายขวาปรับตัวและกลับมาสร้างความชอบธรรม ฝ่ายกระบวนการเลือกตั้ง

กรณีคุณสมัครเป็นตัวอย่งที่น่าสนใจมาก ใครว่าคุณสมัครยังเหมือนเดิม อดีตฝ่ายขวา ปรับตัว ได้ดีมากกลับเงื่อนไขการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป เขากลับเข้ามาใช้กระบวนการเลือกตั้ง เป็นบันไดในการ กลับมามีบทบาทและสถานะทางการเมือง

“ สิ่งที่คุณสมัครอาจจะไม่เปลี่ยน คือ การใช้ยุทธศาสตร์ “propaganda” อย่าเพิ่งเข้าใจผิด propaganda ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่า โกหก ความหมายของ propaganda ที่แปลว่า โกหก เพิ่ง เกิดขึ้นเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในช่วง Nazi แพ้สงคราม ก่อนหน้านั้น propaganda หมายถึง การเผยแพร่ ความเชื่อ แต่หนึ่งในยุทธศาสตร์ของการเผยแพร่ความเชื่อ คือ If you have to lie, you have to give the big one คือ ถ้าคุณต้อง โกหก คุณต้องโกหกคำโต และยืนยันสิ่งที่คุณพูดอย่างหนักแน่น” นางสาวกนกรัตน์ กล่าว

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวว่า ไม่ใช่เฉพาะเพียงฝ่ายขวาที่เปลี่ยนแปลงไป อดีตฝ่ายก้าวหน้าและ ฝ่ายซ้ายหลายต่อหลายคนเข้าไปทำงานร่วมกับอดีตฝ่ายขวา ในขณะที่อีกช่วงหนึ่งที่เชื่อว่าตนเองยังคง รักษาจุดยืนไม่เปลี่ยนแปลง คือ ไม่ยอมรับอดีตฝ่ายขวา และยังคงต่อสู้กับการสถาปนาอำนาจของ การเมืองแบบชนชั้นนำ หรือ “Elite Politics” คนเหล่านี้ก็ประสบความสำเร็จในการปรับเปลี่ยน มโนทัศน์ที่สังคมมีต่อเขา ด้วยภาพที่ซอ้นทับกันของ 14 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519 การชูธง ประชาธิปไตย การไฮไลต์ประเด็น “นักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย” หรือ “คนเดือนตุลา” เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ คน 6 ตุลาคม 2519 ประสบความสำเร็จในการสร้างพื้นที่เล็กๆ ในการดำรงฐานทางการเมืองของพวกเขา

เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าท่ามกลางเงื่อนไขประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 ที่ไม่เคยได้รับการชำระ เนื้อหาที่ไม่เคยไปไกล กว่าความรุนแรงบนท้องถนน และจำนวนคนผู้เสียชีวิต ประกอบกับการ

เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมายของคนกลุ่มต่างๆ จึงเป็นเรื่องไม่ง่ายที่สังคมจะสามารถและทำความเข้าใจ เพราะฉะนั้นการถามถึงบทเรียน และบทที่ไม่เรียนของ 6 ตุลาคม2519 สำหรับตนเองจึงเป็นโจทย์ที่ยากมาก และประเด็นที่สุดท้าย พยายาม พาพวกเรากลับมาสู่ ปรัชญาการณวิาทะระหว่าง คุณสมัคร กับแรงต้าน และความไม่พอใจที่มีต่อสิ่งที่คุณสมัครพูด

“ ดิฉันเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งถ้าการลุกขึ้นมาทักท้วงเรื่องสิ่งที่คุณสมัครพูดเป็นความพยายามและจะสามารถจุดประกายให้เกิดการสังคายนาประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม2519อย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปสู่อย่างก้าวในการสร้างและนำไปสู่การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ภาคประชาชน ในวงกว้าง แต่ในความ เป็นจริงสิ่งที่ปรากฏขึ้น คือ ข้อถกเถียงจำกัดอยู่ที่ เรื่องของ จำนวนผู้เสียชีวิต ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ ในวันที่ 6 ตุลาคม2519 หรือ การสร้างภาพความเชื่อมโยงการกลับมาของ 6 ตุลาคม2519ในเงื่อนไข การเมืองโดยมอง 6 ตุลาคม2519 เป็นเพื่อเรื่องประวัติศาสตร์ แห่งความรุนแรง เพราะสิ่งที่สื่อ และอดีต ผู้ร่วมต่อสู้ในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม2519 แย้งต่อคุณสมัครนั้น มันไม่ได้เกิดขึ้นภายใต้สัญญาภาคที่มี เฉพาะความไม่พอใจต่อสิ่งที่คุณสมัครพูด แต่มันเกิดขึ้นท่ามกลาง การสนับสนุน-ต่อสู้ ระบอบทักษิณ การปฏิเสธการยอมรับการรัฐประหาร 19 กันยายน2549การพอใจและเบื่อหน่ายทางการเมืองภายใต้ รัฐบาลคุณสมัครที่กึ่งยอมรับความเป็น รัฐบาลนอมนิของคุณทักษิณ” นางสาวกนกรัตน์ กล่าว

นางสาวกนกรัตน์ กล่าวว่า การขึ้นมาของคุณสมัคร เป็นสิ่งที่ต้องยอมรับว่า แม้แต่อดีตนักศึกษา 6 ตุลาคม 2519 ทั้งที่เชียร์ อยู่ร่วมกับคุณทักษิณ ก็กระอักกระอ่วน เพราะฉะนั้นสำหรับกลุ่มอดีต นักศึกษาในปีกด้านคุณทักษิณ ไม่ต้องพูดถึง ความพลาดของคุณสมัครในการพูดเรื่องจำนวนคนตาย กลายเป็นเรื่องที่ช่วยให้กระบวนการแซะรัฐบาลคุณสมัครเริ่มต้นขึ้น ซึ่งก็ประสบความสำเร็จมาก เรื่อง 6 ตุลาคม2519 กลายเป็น Hot issue นอกฤดูกลาง เดือนตุลา แต่สิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาคือ ถ้าการรื้อฟื้น ประวัติศาสตร์ กลายเป็นเพียงยุทธศาสตร์ ที่รองรับการต่อสู้ทางการเมือง ในปัจจุบัน สังคมคงจะไม่ได้ เรียนรู้อะไรจาก 6 ตุลาคม2519